

Druk nr 823

Warszawa, 26 lipca 2012 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Komisja Polityki Społecznej i Rodziny
PSR-020-1-2012

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Polityki Społecznej i Rodziny wnosi projekt ustawy:

- o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy - Kodeks wykroczeń.

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Marek Plura.

Przewodniczący Komisji

(-) Sławomir Jan Piechota

USTAWA
z dnia 2011 r.

o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy – Kodeks wykroczeń

Art. 1.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba niepełnosprawna o obniżonej sprawności ruchowej, będąca posiadaczem karty parkingowej i kierująca pojazdem samochodowym oznaczonym tą kartą, może nie stosować się do niektórych znaków drogowych dotyczących zakazu ruchu lub postoju, w zakresie określonym przepisami o których mowa w art. 7 ust. 2.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się również do:

1) kierującego pojazdem, który przewozi osobę niepełnosprawną o obniżonej sprawności ruchowej, będącą posiadaczem karty parkingowej, jeżeli pojazd jest oznaczony tą kartą;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462, Nr 234, poz. 1573 i 1574, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 43, poz. 246, Nr 122, poz. 827, Nr 151, poz. 1013, Nr 152 poz. 1018, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 225, poz. 1466, Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 30, poz. 151, Nr 92, poz. 530, Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 171, poz. 1016, Nr 204, poz. 1195, Nr 205, poz. 1210, Nr 208, poz. 1240 i 1241, Nr 222, poz. 1321, Nr 227, poz. 1367, Nr 244, poz. 1454, Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. Nr 113, poz. 472.

- 2) kierującego pojazdem należącym do placówki zajmującej się opieką, rehabilitacją lub edukacją osób niepełnosprawnych, przewożącego osobę o obniżonej sprawności ruchowej pozostającą pod opieką takiej placówki, jeżeli pojazd jest oznaczony kartą parkingową zawierającą numer rejestracyjny tego pojazdu.”,
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Kartę parkingową umieszcza się za przednią szybą pojazdu samochodowego, w sposób eksponujący wszystkie techniczne zabezpieczenia karty oraz umożliwiające odczytanie jej numeru i daty ważności a w przypadku karty wydanej placówce, o której mowa w ust. 2 pkt 2 także umożliwiające odczytanie numeru rejestracyjnego pojazdu.”
- d) w ust. 5 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Kartę parkingową, o której mowa w ust. 1 lub ust. 2 pkt 1, wydaje się na podstawie wydanego przez zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności:”,
- e) po ust. 5 dodaje się ust. 5c w brzmieniu:
„5c. Kartę parkingową wydaje się osobie niepełnosprawnej na okres ważności orzeczenia, o którym mowa w ust. 5, jednakże nie dłużej niż na okres 5 lat a placówce, o której mowa w ust. 2 pkt 2 na okres 5 lat.”,
- f) w ust. 7:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) wzór karty parkingowej, uwzględniając w szczególności konieczność technicznego zabezpieczenia karty w sposób gwarantujący jej autentyczność oraz konieczność ujednoczenia wzoru karty parkingowej z rozwiązaniami przyjętymi w krajach europejskich, w celu umożliwienia korzystania osobom niepełnosprawnym z ulg i przywilejów w ruchu drogowym, określonych w przepisach prawa krajowego;”,
- pkt 1a otrzymuje brzmienie:
„1a) wzór oraz tryb wydawania karty parkingowej dla placówek, o których mowa w ust. 2 pkt 2, uwzględniając w szczególności konieczność technicznego zabezpieczenia karty w sposób gwarantujący jej autentyczność, konieczność umieszczenia na karcie numeru rejestracyjnego pojazdu, w sposób umożliwiające jego odczytanie po umieszczeniu za przednią szybą pojazdu oraz konieczność ujednoczenia

wzoru karty parkingowej z rozwiązaniami przyjętymi w krajach europejskich,”,

- po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) zasady nadawania numerów wydawanym kartom parkingowym, uwzględniając w szczególności konieczność stworzenia sprawnego systemu wydawania, ewidencjonowania i kontroli prawidłowości wykorzystywania kart,”

2) w dziale IV dodaje się rozdział 1b w brzmieniu:

„Rozdział 1b

Centralna ewidencja posiadaczy kart parkingowych

Art. 100f

1. Tworzy się centralną ewidencję kart parkingowych, o których mowa w art. 8.
2. Kartę parkingową usuwa się z ewidencji:
 - 1) po upływie terminu ważności karty;
 - 2) jeżeli karta zostanie zwrócona staroście;
 - 3) w przypadku śmierci posiadacza karty.
3. Ewidencję prowadzi minister właściwy do spraw wewnętrznych w systemie teleinformatycznym. W rozumieniu niniejszej ustawy minister ten jest administratorem danych zgromadzonych w ewidencji.

Art. 100g

1. Ewidencja, o której mowa w art. 100f ust. 1, obejmuje:
 - 1) numer karty;
 - 2) datę ważności karty;
 - 3) oznaczenie powiatu, którego starosta wydał kartę;
 - 4) dane osoby niepełnosprawnej lub placówki, którym wydano kartę;
 - 5) markę, typ oraz numer rejestracyjny pojazdu, którego kierujący jest uprawniony od posługiwania się kartą parkingową – w przypadku kart wydanych placówce, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2.
2. W ewidencji gromadzi się następujące dane o osobach niepełnosprawnych o obniżonej sprawności ruchowej, którym wydano kartę parkingową:
 - 1) imię i nazwisko;

- 2) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL).
3. W ewidencji gromadzi się następujące dane o placówkach, którym wydano kartę parkingową:
 - 1) nazwa placówki;
 - 2) adres placówki.
4. Dane, o których mowa w ust. 1-3 przekazuje do ewidencji starosta wydający kartę parkingową.
5. Administrator danych przetwarzający dane osobowe na potrzeby ewidencji, jest zwolniony z obowiązku informacyjnego, określonego w art. 25 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 80b ust. 4.

Art. 100h

1. Dane zgromadzone w ewidencji udostępnia się nieodpłatnie, o ile jest to niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań, podmiotom wymienionym w art. 100c ust. 1 pkt 1-8a.
2. Dane zgromadzone w ewidencji udostępnia się także na wniosek osoby której one dotyczą.
3. Dane zgromadzone w ewidencji udostępnia się, z zastrzeżeniem ust. 4, na pisemny umotywowany wniosek zainteresowanego podmiotu.
4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wyrazić zgodę, w drodze decyzji, na udostępnienie danych zgromadzonych w ewidencji podmiotom, o których mowa w ust. 1, albo ich jednostkom organizacyjnym, za pomocą urządzeń teletransmisji danych, bez konieczności składania pisemnego wniosku, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:
 - 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
 - 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
 - 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności.

Art. 100i

Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prowadzenia ewidencji;
- 2) organizację systemu teleinformatycznego, w którym prowadzona jest ewidencja;
- 3) warunki i sposób współdziałania podmiotów, które przekazują dane do ewidencji oraz nieprzekraczalne terminy przekazywania danych do ewidencji mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnego procesu gromadzenia i aktualizacji danych gromadzonych w ewidencji oraz ich bezpieczeństwa.

Art. 2.

W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.²) dodaje się art. 96b w brzmieniu:

„Art. 96b

Kto posługuje się kartą parkingową osoby niepełnosprawnej bez związku z przewozem tej osoby albo kartą parkingową zmarłej osoby niepełnosprawnej, podlega karze grzywny.”

Art. 3.

Karty parkingowe o których mowa w ustawie zmienianej w art. 1, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują ważność do dnia określonego jako data ważności karty, nie dłużej niż do dnia 31 marca 2014 r.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2013 r. z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit e oraz art. 2, które wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 672, Nr 152, poz. 1017, Nr 152, poz. 1018, Nr 217, poz. 1427, Nr 225, poz. 1466, z 2011 r. Nr 126, poz. 715, Nr 217, poz. 1280, Nr 224, poz. 224, poz. 1340, Nr 230, poz. 1370, Nr 240, poz. 1431.

UZASADNIENIE

Aktualny stan prawny i potrzeba uchwalenia ustawy

Aktualny wzór karty parkingowej dla osób niepełnosprawnych został wprowadzony w Polsce 1 lipca 2002 r. Wcześniej funkcję taką pełniły legitymacje, potwierdzające uprawnienie do niestosowania się do niektórych znaków drogowych. Wprowadzony w 2002 r. wzór jest zgodny z zaleceniem Rady Unii Europejskiej z dnia 4 czerwca 1998 r., dotyczącym kart parkingowych dla osób niepełnosprawnych. Tak więc osoby niepełnosprawne posługują się obecnie kartą, która jest uznawana na terenie całej Unii Europejskiej.

Według szacunków Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w oparciu o informacje zebrane od starostów, jako organów wydających karty parkingowe – w Polsce wydano dotychczas około 650.000 kart parkingowych.

W początkowym okresie, pomimo posiadania ustawowych uprawnień do niestosowania się do niektórych znaków drogowych oraz do parkowania pojazdów na miejscach parkingowych, przeznaczonych dla pojazdów osób niepełnosprawnych, oznaczonych znakami P-24 lub T-29, osoby niepełnosprawne często nie mogły korzystać ze swoich uprawnień. Miejsca parkingowe były bowiem zajmowane przez kierowców nieuprawnionych. Sytuacja uległa poprawie, kiedy zwiększono kwotę mandatu za parkowanie na miejscach przeznaczonych dla pojazdów osób niepełnosprawnych do 500 zł. oraz dodatkowo wprowadzono możliwość wymierzania 5 punktów karnych. Także powtarzane kolejne kampanie społeczne przyniosły zauważalne efekty w zwiększonym poszanowaniu tych uregulowań. Kolejnym, ważnym w tym zakresie krokiem było wprowadzenie w 2010 r. przepisów, umożliwiających policji i straży miejskiej interwencję (i karanie) w przypadku parkowania na miejscach przeznaczonych dla pojazdów osób niepełnosprawnych, również jeśli miejsca te znajdują się na drogach wewnętrznych (np. niektóre parkingi wokół centrów handlowych, tereny osiedlowe).

Równocześnie jednak narasta liczba sygnałów o nieprawidłowościach w korzystaniu z kart parkingowych. Środowiska osób niepełnosprawnych, organizacje pozarządowe, media a także policja i straże gminne (miejskie) sygnalizują, że na miejscach parkingowych zarezerwowanych dla pojazdów osób niepełnosprawnych coraz częściej parkują osoby, które:

- posługują się kartami podrobionymi,
- posługują się kartami wydanymi dla członków rodziny lub znajomych którzy zmarli,
- posługują się kartami parkingowymi wydanymi placówkom, sprawującym opiekę nad osobami niepełnosprawnymi,
- posługują się kartami wydanymi dla członków rodziny, nierzadko mieszkających w zupełnie innym rejonie kraju.

Głównymi przyczynami tego zjawiska jest narastający problem z parkowaniem w centrach miast (znalezieniem wolnego miejsca) oraz wprowadzanie stref płatnego parkowania w wielu miastach i możliwość uniknięcia tych opłat w przypadku korzystania z karty parkingowej dla osoby niepełnosprawnej. Taka sytuacja z kolei uruchamia swoisty „mechanizm koła zamkniętego” – brakuje miejsc dla pojazdów osób niepełnosprawnych, stąd władze i administratorzy parkingów otrzymują kolejne wnioski o zwiększenie liczby takich miejsc parkingowych, a to prowadzi do zmniejszania ogólnodostępnych miejsc parkingowych.

Funkcjonariusze służb uprawnionych do przeprowadzania kontroli mają ograniczone możliwości działania. Najczęściej kartę parkingową widzą jedynie przez szybę samochodu. Ponadto karta parkingowa jest wydawana osobie niepełnosprawnej, która nie zawsze musi być kierowcą pojazdu. Jeżeli osoba kierująca pojazdem przewozi osobę niepełnosprawną, to może korzystać z uprawnień identycznych jak te, przysługujące niepełnosprawnemu kierowcy. A bardzo trudno jest ustalić, czy osoba ta była rzeczywiście przewożona przez kontrolowanego kierowcę, jeśli nie znajduje się przy nim.

Cel i istota projektowanej ustawy

Celem projektowanej ustawy jest wyeliminowanie lub co najmniej znaczące ograniczenie przypadków posługiwania się przez kierowców sfałszowanymi kartami parkingowymi, znaczące ograniczenie przypadków, w których kierowcy posługują się kartami wydanymi osobom które zmarły oraz stworzenie służbom uprawnionym do kontroli pojazdów lepszych możliwości sprawdzenia prawidłowości wykorzystywania karty parkingowej w sytuacji, gdy kierowca twierdzi, że przewozi osobę niepełnosprawną. W efekcie projektowana ustawa powinna przyczynić się do zwiększenia ilości miejsc parkingowych rzeczywiście dostępnych dla pojazdów osób niepełnosprawnych.

Projektowana ustawa zakłada, że karta parkingowa będzie wydawana na określony okres czasu – maksymalnie na 5 lat. W ten sposób wyeliminowana zostanie istniejąca obecnie możliwość wieloletniego posługiwania się kartą wydaną na czas nieokreślony dla osoby, która zmarła. Data ważności karty jest bowiem tym elementem, który musi być możliwy do odczytania, gdy karta jest umieszczana za przednią szybą samochodu. Tym samym zostanie także wyeliminowana niespójność polskich rozwiązań, które przewidują możliwość bezterminowego wydawania kart parkingowych z zasadami unijnymi, które wymagają określenia w karcie terminu jej ważności. Obecna sytuacja powoduje bowiem, że w niektórych krajach UE polskie karty wydawane bezterminowo nie są uznawane, a na osoby z nich korzystające nakładane są sankcje, jak dla osób bez uprawnień.

Wprowadzenie technicznych zabezpieczeń karty (ustawa nie przesądza rodzaju takich zabezpieczeń) oraz centralnej ewidencji kart parkingowych umożliwią szybkie ustalenie, czy karta umieszczona za przednią szybą samochodu jest kartą oryginalną.

Utworzenie centralnej ewidencji kart parkingowych, w której będzie gromadzona **m.in.** informacja o numerze PESEL posiadacza karty (takie informacje nie będą umieszczane na samej karcie) pozwoli także na identyfikację kierowców posługujących się kartami ważnymi, biorąc pod uwagę datę ważności – ale wydanymi osobom które już zmarły – a więc de facto nieważnymi. Ta centralna ewidencja nie powinna być odrębnym bytem, lecz częścią istniejącej Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców. Pozwoli to na minimalizację kosztów przedsięwzięcia i sprawny proces kontrolowania sposobu użytkowania kart. Proponowane rozwiązania poddadzą też ścisłej kontroli wykorzystywanie kart parkingowych wystawianych placówkom, zajmującym się opieką, rehabilitacją lub edukacją osób niepełnosprawnych. Najważniejsza zmiana to umieszczanie na takiej karcie numeru rejestracyjnego pojazdu użytkowanego przez placówkę – na stronie, która powinna być widoczna po umieszczeniu karty za przednią szybą samochodu.

Ponadto, proponowana zmiana w Kodeksie wykroczeń ma na celu zaostrenie kar za posługiwanie się kartą parkingową w sposób nieuprawniony lub kartą osoby zmarłej. Proponowana kara grzywny (w wysokości do 5000 zł) powinna być skutecznym narzędziem, przeciwdziałającym tego typu zjawiskom.

Przewidywane skutki projektowanych rozwiązań oraz sposoby finansowania

Spoleczne skutki projektowanej ustawy są jednoznacznie pozytywne. Zwiększy się ilość miejsc parkingowych rzeczywiście dostępnych dla osób niepełnosprawnych. Ograniczona zostanie możliwość korzystania z kart parkingowych przez osoby nieuprawnione – wykorzystujące szczególną sytuację wynikającą z niepełnosprawności innych dla swoich prywatnych korzyści. W ten sposób wzrośnie także zaufanie obywateli do Państwa.

Skala skutków finansowych projektowanego rozwiązania jest trudna do oceny – jednakże można przyjąć, że będzie ona niewielka. Zasadniczym kosztem będzie bowiem koszt wydania nowych kart parkingowych z odpowiednimi zabezpieczeniami technicznymi. Ten koszt zostanie jednak w znacznej części sfinansowany przez zainteresowanych – za wydanie karty pobierana jest bowiem opłata (obecnie 25 zł, co stanowi równowartość ok. 4,5 litra benzyny). Nie wydaje się, aby istotną pozycję w kosztach przedsięwzięcia miał stanowić koszt stworzenia i funkcjonowania centralnej, ewidencji posiadaczy kart parkingowych – będzie on bowiem stanowił jedynie poszerzenie już funkcjonujących i nieporównywalnie większych, określonych w zmienianej ustawie: centralnej ewidencji kierowców i centralnej ewidencji pojazdów – zwanych CEPiK. Równocześnie – a co także istotne społecznie – zmniejszy się presja na tworzenie kolejnych miejsc parkingowych przeznaczonych dla pojazdów osób niepełnosprawnych, co pozwoli na zmniejszenie wydatków sektora finansów publicznych. Tak więc projektowana ustawa powinna mieć charakter neutralny dla finansów publicznych.

Akty wykonawcze związane z projektowaną ustawą

Projektowana ustawa wymaga:

- zmiany istniejącego rozporządzenia ministra właściwego do spraw transportu, poprzez zmodyfikowanie wzoru karty, w tym określenie sposobu technicznego zabezpieczenia karty oraz wprowadzenie szczegółowych zasad określających sposób numerowania kart parkingowych,
- wydania nowego rozporządzenia ministra właściwego do spraw administracji publicznej (zgodnie z projektowanym art. 100i), które określi zasady funkcjonowania centralnej ewidencji kart parkingowych – merytorycznie wydanie tego rozporządzenia nie będzie żadnym problemem, ponieważ powinno ono

jedynie skopiować i to w uproszczonej formie już stosowane zasady w odniesieniu do centralnej ewidencji kierowców i centralnej ewidencji pojazdów.

Zgodność projektowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Przebieg konsultacji

W 2009 r. Ministerstwo Infrastruktury zasięgało opinii organizacji i stowarzyszeń osób niepełnosprawnych w sprawie możliwości wymiany kart na karty zawierające zabezpieczenia, uniemożliwiające ich podrabianie oraz w sprawie możliwości wydawania kart na określony okres czasu. Propozycje te zyskały pozytywne opinie. Z podobnie pozytywną oceną kwestie te spotkały się podczas konsultacji pomiędzy Ministrem Infrastruktury i Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych prowadzonych w 2009 r. Wówczas też uznano, że ważnym instrumentem zapobiegającym nieprawidłowościom w wykorzystaniu kart parkingowych byłoby utworzenie centralnej ewidencji posiadaczy kart parkingowych.

Warszawa, 20 sierpnia 2012 r.

BAS-WAPEiM-2131/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisijnego projektu
ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy – Kodeks
wykroczeń (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Plura)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2012 r. poz. 32) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy dotyczy wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, ze zmianami) oraz ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, ze zmianami).

Propozycje zmian do ustawy – Prawo o ruchu drogowym polegają na zmodyfikowaniu art. 8 regulującego zasady korzystania z karty parkingowej przysługującej osobom niepełnosprawnym o obniżonej sprawności ruchowej.

Projektodawcy proponują również dodanie do tej ustawy rozdziału 1b zatytułowanego „Centralna ewidencja posiadaczy kart parkingowych”. Ewidencja ta miałaby być prowadzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Zakres danych objętych ewidencją określono w projektowanym art. 100g. Wskazane dane będzie przekazywał do ewidencji starosta wydający kartę parkingową. Proponowany art. 100h określa zasady udostępniania danych zgromadzonych w ewidencji.

Proponowana w art. 2 projektu ustawy zmiana w ustawie – Kodeks wykroczeń polega na dodaniu do rozdział XI tej ustawy („Wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji”) art. 96b, zgodnie z którym posługiwanie kartą parkingową osoby niepełnosprawnej bez związku z

przewozem tej osoby albo kartą parkingową zmarłej osoby niepełnosprawnej, ma podlegać karze grzywny.

Zgodnie z art. 4 projektu ustawy, ustawa ma wejść w życie z dniem 1 lipca 2013 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. e oraz art. 2, które mają wejść w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Materia, której dotyczy projekt ustawy, jest w pewnym zakresie objęta zaleceniem Rady 98/376/WE z dnia 4 czerwca 1998 r. dotyczącym karty parkingowej dla osób niepełnosprawnych (Dz. Urz. UE L 167 z 12.6.1998, str. 25), którego podstawowym celem jest przyznanie przez państwa członkowskie kart parkingowych dla osób, których inwalidztwo prowadzi do ograniczeń w poruszaniu się.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Zalecenie Rady 98/376/WE zostało już zrealizowane w art. 8 ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz w przepisach wykonawczych wydanych na jego podstawie. Propozycje zawarte w art. 1 przedłożonego projektu ustawy należy uznać za zgodne z przywołanym zaleceniem Rady, natomiast przedmiot art. 2 projektu ustawy nie jest objęty zakresem prawa UE.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy – Kodeks wykroczeń jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 20 sierpnia 2012 r.

BAS-WAPEiM-2132/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy –
Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy – Kodeks wykroczeń (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Marek Plura) jest projektem ustawy wykonującej
prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy dotyczy wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, ze zmianami) oraz ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, ze zmianami).

Propozycje zmian do ustawy – Prawo o ruchu drogowym polegają na zmodyfikowaniu art. 8 regulującego zasady korzystania z karty parkingowej przysługującej osobom niepełnosprawnym o obniżonej sprawności ruchowej. Projektodawcy proponują też dodanie do tej ustawy rozdziału 1b zatytułowanego „Centralna ewidencja posiadaczy kart parkingowych”. Proponowana w art. 2 projektu ustawy zmiana w ustawie – Kodeks wykroczeń polega na dodaniu do tej ustawy art. 96b, zgodnie z którym posługiwanie kartą parkingową osoby niepełnosprawnej bez związku z przewozem tej osoby albo kartą parkingową zmarłej osoby niepełnosprawnej, ma podlegać karze grzywny.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy – Kodeks wykroczeń nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA II - 021- 320/12

Warszawa, dnia 18 września 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS
L.dz. EK - 020 - 332 / 12
Data wpływu 19.09.2012

**Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 sierpnia 2012 r., GMS-WP-173-227/12 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza uwag do **komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy – Kodeks wykroczeń.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski

Stanisław DĄBROWSKI

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 24 września 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz. *EK-020-332/12*

Data wpływu *25.09.2012*

ZW/0714/234/12

Pan
Lech Czajla
Szef
Kancelarii Sejmu

Pracownicy Biura Młodzieży

W odpowiedzi na pismo z dnia 29 sierpnia 2012 r., dotyczące przedłożenia opinii nt. poselskiego projektu ustawy: **o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy - Kodeks wykroczeń**, w załączeniu, uprzejmie przekazujemy opinie otrzymane z województw: wielkopolskiego i podlaskiego.

Z wyrazami szacunku

/-/ Bogdan Ciępielewski

Dyrektor Biura ZWRP

Opinia z woj. wielkopolskiego

przedkładam uwagę Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w sprawie projektu zmian do ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy - Kodeks wykroczeń:

- dot. zmiany zapisu art.1 pkt. 1 lit. d

"Kartę parkingową, o której mowa w ust. 1 lub 2 pkt. 1, wydaje się na podstawie **orzeczenia** wydanego przez zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności

OPINIA KOMISJI

Statutowo-Regulaminowej Sejmiku Województwa Podlaskiego

w sprawie pos. proj. ustawy - Prawo o ruchu drogowym- kodeks
wykroczeń.

Komisja po rozpatrzeniu w/w projektu ustawy na posiedzeniu w dniu
10.09.2012 r. zaopiniowała go *pozytywnie!* 4 głosy za, 0 - przeciw, 0
wstrzymujących się/.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

PRZEWODNICZĄCY
Komisji Statutowo-Regulaminowej

/-/ Leszek Dec

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

Warszawa, 2 października 2012 r.

Nr WOK-020-138/12

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 03.10.2012

Dot. GMS-WP-173-227/12

Pan Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu

panie Lechu,

W załączeniu, uprzejmie przesyłam opinię Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 28 września 2012 r. w przedmiocie komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy – Kodeks wykroczeń.

z pozdrowieniami

SSN Antoni Górski

OPINIA

KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

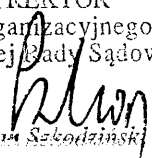
z dnia 28 września 2012 r.

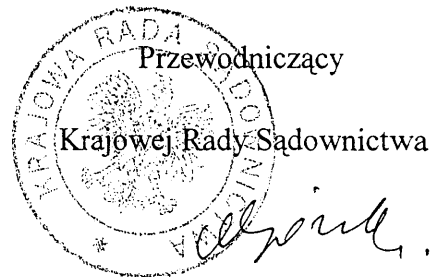
w przedmiocie komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy – Kodeks wykroczeń.

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z przedmiotowym projektem, pozostawia go bez uwag.

Biuro Krajowej Rady Sądownictwa
ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

DYREKTOR
Wydziału Organizacyjnego i Kadr
Biura Krajowej Rady Sądownictwa

Mariusz Szkodziński

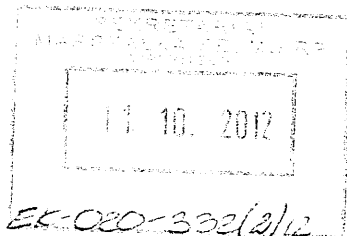
Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa
SSN Antoni Górski

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Komisja
Polityki Społecznej i Rodziny
PSR-020-1(2)-2012

Warszawa, dnia 10 października 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Anna Pani Marek,

W związku z prośbą Pani Marszałek, zawartą w piśmie z dnia 3 września 2012 r. o odniesienie się do wstępnej opinii sporządzonej przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Sejmu do komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy - Kodeks wykroczeń przedstawiam następujące wyjaśnienia:

1) Komisja, przedkładając projekt ustawy, stwarza warunki do tego, aby projektowane rozwiązanie miało charakter neutralny dla finansów publicznych. Wynika to z następujących przesłanek:

- zgodnie z art. 1 pkt 1 lit f projektowane ustawy to minister właściwy do spraw transportu będzie określał wzór karty parkingowej, spełniającej ustawowe wymogi;
- z rozeznania Komisji przedkładającej projekt wynika, że jest możliwe stworzenie wzoru karty, której produkcja będzie wymagała minimalnych nakładów finansowych – ale ostateczną decyzję musi podjąć minister właściwy do spraw transportu – w konsultacji z innymi członkami Rady Ministrów oraz zainteresowanymi organizacjami społecznymi (bo taki jest tryb wydawania rozporządzeń przez poszczególnych ministrów);
- twierdzenie zawarte w uzasadnieniu do projektowanej ustawy iż „Nie wydaje się, aby istotną pozycję w kosztach przedsięwzięcia miał stanowić koszt stworzenia i funkcjonowania centralnej ewidencji posiadaczy kart parkingowych –

będzie on bowiem stanowił jedynie poszerzenie już funkcjonujących i nieporównywalnie większych, określonych w zmienianej ustawie: centralnej ewidencji kierowców i centralnej ewidencji pojazdów – zwanych CEPiK” jest w pełni zasadne. Dokonując okresowych (w fazie tworzenia ewidencji) przegrupowań pracowników obsługujących CEPiK i odpowiednio rozkładając zadania pomiędzy tych pracowników i pracowników wydających karty w powiatach można utworzyć projektowany dodatkowy element CEPiK niewielkimi nakładami finansowymi – możliwymi do pokrycia z opłat ponoszonych przez osoby ubiegające się o wydanie karty;

- zgodnie z art. 8 ust. 4 zmienianej ustawy to minister właściwy do spraw transportu ustala wysokość opłaty jaka jest pobierana za wydanie karty parkingowej – a Komisja przedkładając projekt ustawy nie proponuje w zakresie tego przepisu żadnych zmian;
- tak więc to de facto minister właściwy do spraw transportu otrzymuje wszelkie instrumenty prawne, aby zdecydować jakie będą faktyczne koszty projektowanej regulacji w porównaniu do obecnego stanu prawnego i czy jeśli koszty te byłyby wyższe niż obecnie (wnioskodawcy uważają, że tak być nie musi) to te koszty będą pokryte ze zwiększonej opłaty za wydanie karty, która obecnie wynosi 25zł;

2) Ponadto Komisja wskazuje na dwa inne, pozytywne dla finansów publicznych, aspekty projektowanej regulacji:

- zmniejszy się presja na tworzenie przez władze lokalne kolejnych miejsc parkingowych, przeznaczonych dla pojazdów osób niepełnosprawnych, co spowoduje zmniejszenie wydatków sektora finansów publicznych w porównaniu ze stanem jaki występuje obecnie, w warunkach lawinowo narastającej liczby wydawanych kart parkingowych dla osób niepełnosprawnych gdy część z nich jest użytkowana przez osoby nieuprawnione;
- pojawią się wpływy z grzywien, wymierzanych osobom posługującym się kartą bez związku z przewozem osoby niepełnosprawnej albo kartą osoby zmarłej – z uwagi na niezawisłość sądów Komisja nie będzie jednak szacowała potencjalnej kwoty wpływów – zwłaszcza, że jak wykazano powyżej, projektowana regulacja może mieć charakter neutralny dla finansów publicznych nawet bez tych wpływów; Komisja nie przywiązuje dużej wagi do tych wpływów,

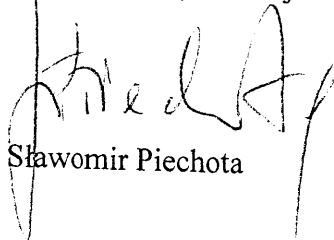
gdyż uważa że w dłuższym okresie czasu będą one niewielkie a pozytywny efekt zostanie uzyskany dzięki groźbie kary i jej nieuchronności.

Przedkładając Pani Marszałek powyższe wyjaśnienia pragnę zapewnić, że podczas prac legislacyjnych w Komisji, posłowie wnioskodawcy będą z uwagą i otwartością przyjmować wszelkie uwagi oraz wątpliwości dążąc do opracowania takiego projektu, który zrealizuje cele, jakie przyświecały Komisji w momencie podejmowania inicjatywy ustawodawczej.

W związku z powyższym zwracam się do Pani Marszałek o nadanie przedmiotowemu projektowi numeru druku sejmowego i skierowanie go do dalszych prac legislacyjnych

Łęczyński

Przewodniczący Komisji

Sławomir Piechota

Warszawa, dnia 12.10. 2012 r.

PG VII G 025/282/12

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 15.10.2012

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Stanisław Boni Ginstanc

W nawiązaniu do pisma z dnia 30 sierpnia 2012 r., nr GMS-WP-173-227/12, dotyczącego komisyjnego *projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy – Kodeks wykroczeń*, przekazanego do zaopiniowania Prokuratorowi Generalnemu w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Proponowane zmiany w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.) spowodowane są stwierdzanymi licznymi nieprawidłowościami z wykorzystywaniem kart parkingowych wydawanych osobom niepełnosprawnym, których liczba wynosi około 650 000 w skali kraju. Ujawniane nieprawidłowości polegają w szczególności na posługiwaniu podrobionymi kartami parkingowymi lub kartami wydanymi na inną osobę, w tym osobę, która zmarła. Kontrola prawidłowości wykorzystywania wydanych kart parkingowych przez uprawnione organy jest znacznie utrudniona z uwagi na umieszczanie jej za szybą pojazdu i brak możliwości ustalenia czy pojazdem kieruje osoba niepełnosprawna lub inna osoba, która osobę uprawnioną przewozi.

Projekt zakłada, że karta parkingowe będzie wydawana na okres 5 lat, zostanie wyposażona w techniczne zabezpieczenia oraz utworzona zostanie centralna ewidencja kart parkingowych zawierająca aktualizowane dane dotyczące osoby uprawnionej. Karta zostanie

usunięta z ewidencji w przypadku upływu terminu jej ważności, zwrotu do organu, który ją wydał oraz zgonu posiadacza karty.

W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.) projektuje się zmianę polegającą na dodaniu art. 96b, który wprowadza odpowiedzialność za zachowanie polegające na posługiwaniu się kartą parkingową osoby niepełnosprawnej bez związku z przewozem tej osoby albo kartą parkingową zmarłej osoby niepełnosprawnej.

Wymieniony wyżej przepis zawiera prawidłowo określone znamiona wykroczenia oraz sankcję w postaci kary grzywny.

Należy jednak zastanowić się, czy nie należałoby określić górnej granicy kary grzywny np. do wysokości 1000 zł, bowiem w przeciwnej sytuacji za penalizowane zachowanie będzie możliwe wymierzenie grzywny w maksymalnej wysokości określonej w art. 24 § 1 Kodeksu wykroczeń tj. w kwocie 5000 zł. Wydaje się, że wprowadzany czyn jakkolwiek wysoce naganny nie może zostać zaliczony do wykroczeń o wysokim stopniu społecznej szkodliwości.

Poddając pod rozagę podniesioną wyżej kwestię, w zakresie kompetencji Prokuratora Generalnego, wyrażam pozytywną opinię o projekcie.

Z posessionim

LS
PROKURATOR GENERALNY
Janusz Januszowski